

Köyliön Kerttu 2019

Mielikuviamme historiallinen Kerttu on usein *kaunis, ylväs ja vahva* – upea emäntä miehensä rinnalla. Hän on myös *suojeleva emo* lapsilleen monessa polvessa. Tämä kaikki sopii myös meidän Kerttuumme.

Kaunosielukin Kerttumme on. Hän on luonut ympärilleen luonnon kauneutta paratiisimaiseen puutarhaansa ja metsä on hänelle tuttu ja turvallinen paikka.

Kerttumme on *vahvojen tunteiden ihminen*. Kauneus, ilo, huumori ja murhekin ovat asioita, joille Kerttumme antaa niille kuuluvan arvon. Hän nauraa, hersyy, liikuttuu aidosti tilanteissa, joissa moni tunteensa kätkee. Ehkä juuri siksi hän on rakastettu runojen tulkitsija. Itse hän kieltää olevansa runonlausuja, mutta kuulijalle välittyikin juuri se, että hän *elää* runojen teksteissä.

Tuiskulan Kesäteatterin näyttämöllä Kerttumme on esiintynyt lähes koko sen historian ajan. Rooleihinsa hän on mennyt pohtien esittämiensä henkilöiden taustoja, luonnetta ja motiiveita mutta myös tilanteiden merkityksiä ja vaikutuksia. Ohjaajalta hän on useasti halunnut kysyä: *miksi?* Ei kyseenalaistaakseen käsikirjoitusta tai ohjaajan näkemystä vaan ymmärtääkseen esittämänsä henkilön sisintä. Usein hänen roolinsa ovat olleet vahvojen naisten rooleja, joiden esittäminen on ollut hänelle itselleen hankalaakin. Tasaisen vihaisena emäntänä hän on pyydellyt anteeksi vastanäyttelijöiltään tai hävennyt roolihenkilönsä tekemisiä.

Viimeisimmässä roolissaan Kerttumme on esiintynyt kerjäläisenä, joka liikutti ja kosketti katsojia *varovaisena tarkkailijana*. Yllättäen tässä roolissa Kerttumme sai olla aidoimmin ehkä oma itsensä.

Näytelmä päättyi Kerttumme – Inkerin – sanoihin:

”Juurist me kiitetää, tulevaisuurest ei tiä kukkaa, mut nyt o hyvä täsä tanhuul astuskel. Elämä on niin kaunis.”